

520
520^I

Alle mijn gepeys
AL, zetting: G. Sarolea

Melodie
stem 2
stem 3

M1
t 2
st 3

M1
t 2
st 3

M1
t 2
st 3

M1
t 2
st 3

M1
t 2
st 3

3 EEN NYEU LIEDEKEN

(Het Antwerps Liedboek; strofe 1, 2, 4 en 7)

526^{II}

Al(le) mijn gepeys doet mi so wee,
wien (so) sal ick cla---ghen mijn verdriet?
Die liefste en acht op mi niet meer,
Eylacen, wat is mi geschiet?
Ic mach wel seghen: 't is al om niet,
Dat ick aldus la--beure! ...
Dies wil ic singhen een vrolick liet:
 erlanghen, ghi doet mi treuren.

Moet ic nu derven die liefste mijn,
So moet ic true--ren tot in der doot.
Haer eerbaer wesen, haer claer aenschijn,
Dat brengt mi nu in lijden groot.
Helpt mi schoon lief , uut deser noot,
En wilt mi daer niet in laten.
Wat ic vermach , schoon rose root,
Dat coemt u al te baten.

Gaef si mi nu een troostelijk woort,
So waer mijn true--ren al ghedaen.
Mer, lacen, neen si, noch gheen confoort
En can ic van die alderliefst(e) ontfaen...
Dat sal mi costen menighen traen,
Mach gheenen troost van haer verwerven.
Schoon lief, wilt mi in staden staen,
Van rou so moet ic anders sterven.

Dit is ghedaen om drucx verslaen,
Met cleynder const(e) so ist beghonnen.
Ja, dit vermaen wilt wel verstaen!
Dit wil ick die minnaers jonnen:
Planteyt van ghelt in zijn geweld,
Sijn lief tot zij-- nder erven,
Vry onghequelt . Mijn vruechde smelt:
Die liefste moet ick derven.